

Legea Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor față de călători

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Raporturile reglementate de prezenta lege

(1) Prezenta lege reglementează raporturile în domeniul asigurării de răspundere civilă dintre organizațiile de asigurare (asiguratori), transportatorii de călători cu mijloace de transport auto, feroviar și fluvial (asigurați) și călători.

(2) Obiect al asigurării este răspunderea civilă a transportatorilor pentru prejudiciul cauzat vieții, sănătății și bunurilor călătorilor.

(3) Prezenta lege nu se extinde asupra domeniului asigurării de răspundere civilă a proprietarilor mijloacelor de transport auto pentru prejudiciul cauzat terților și bunurilor lor în urma accidentelor în transport.

Articolul 2. Asigurătorul

Asigurător este persoana juridică înregistrată în Republica Moldova, care deține licență de activitate la categoria “asigurări generale”, cu dreptul de a practica activitate pentru clasele de asigurări 10, 11 și/sau 12 specificate la compartimentul B din anexa nr.1 la Legea cu privire la asigurări.

Articolul 3. Asiguratul

Este considerată asigurat persoana juridică, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, ori persoana fizică care, în baza licenței, obținute în ordinea cuvenită, efectuează transportarea organizată a călătorilor cu transport auto, feroviar și fluvial, a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă față de călători.

Articolul 4. Domeniul de aplicare a asigurării obligatorii de răspundere civilă a transportatorilor față de călători

(1) Asigurarea obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor se aplică la transportarea organizată a călătorilor cu transportul auto, feroviar și fluvial.

(2) Asigurarea obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor față de călători nu se extinde asupra transportatorilor care efectuează transportarea călătorilor:

- a) cu transportul auto urban, inclusiv cu taximetrele, și transportul electric;
- b) cu transportul auto suburban, cu bacul, precum și cu transportul fluvial pe traseele pentru plimbări și excursii.

Articolul 5. Cazul asigurat

Cazul asigurat este evenimentul la a cărui producere legislația și contractul de asigurare prevăd acordarea despăgubirii de asigurare.

Capitolul II. RAPORTURILE DE ASIGURARE

Articolul 6. Contractul de asigurare

(1) Transportatorii sînt obligați să încheie anual cu asiguratorii contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor față de călători.

(2) Contractul de asigurare se încheie pînă la obținerea licenței de efectuare a transportărilor.

(3) Unele particularități ale asigurării în transportul auto internațional trebuie să fie reflectate în contractul de asigurare și să corespundă prevederilor acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(4) Contractul de asigurare acoperă răspunderea civilă a transportatorilor față de călătorii care corespund cerințelor prevăzute la art.11 alin.(2).

Articolul 7. Prima de asigurare

(1) Prima de asigurare se stabilește în cuantum de pînă la 1% din suma volumului anual de transportare a călătorilor.

(2) Procedura și termenele depunerii primelor de asigurare se stabilesc în contractul de asigurare.

Capitolul III. LIMITELE RĂSPUNDERII ȘI PLATA DESPĂGUBIRII DE ASIGURARE

Articolul 8. Limitele răspunderii asiguratorului

(1) În cazul vătămării corporale sau decesului călătorului în urma accidentului în transport, despăgubirea de asigurare se plătește în mărimea prejudiciului efectiv cauzat, confirmat de organele competente și de documentele privind cheltuielile suportate de victimă sau de reprezentanții ei, limitată la un plafon egal cu echivalentul a 10000 de dolari S.U.A. (la data survenirii efective a cazului asigurat), indiferent de tipul mijlocului de transport.

(2) Despăgubirea de asigurare pentru prejudiciul cauzat de vătămarea corporală sau decesul victimei va include:

a) câștigul ratat în timpul perioadei de incapacitate temporară de muncă, dar nu mai mult decât echivalentul a 20 de dolari S.U.A. pentru fiecare zi de incapacitate de muncă;

b) cheltuielile pentru tratament, procurarea de medicamente necesare, protezare și îngrijire, confirmate de avizul instituției medicale, precum și cheltuielile de transport ale victimei și, după caz, ale persoanei care o însoțește;

c) în cazul invalidității, în afară de plățile prevăzute la lit.a) și b), câștigul ratat în toată perioada invalidității calculat după metoda aplicată în organele de asigurare socială;

d) cheltuielile de funeralii, conform tarifelor organelor gospodăriei comunale (rechizite de funeralii, transport și servicii acordate de cimitir), cu excepția cheltuielilor ce țin de rituri și tradiții locale;

e) partea câștigului de care, în cazul decesului victimei, au fost lipsite persoanele inapte de muncă întreținute de ea sau având dreptul la întreținerea ei.

(2-1) În caz de vătămare corporală sau de deces al victimei, asigurătorul plătește despăgubiri de asigurare în condițiile alin.(1), având dreptul la acțiune de regres pentru prejudiciile cauzate de autovehicule față de asigurătorul de răspundere civilă cu care persoana răspunzătoare de producerea accidentului de transport auto are încheiat contract de asigurare conform prevederilor Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

(3) În cazul deteriorării sau nimicirii totale a bunurilor în urma accidentului în transport, se compensează valoarea efectivă a bunurilor (bagajelor) deteriorate sau nimicite, cu condiția declarării lor, echivalentă cu 20 de dolari S.U.A. pentru 1 kg de greutate a bagajului, dar nu mai mult decât echivalentul a 1000 de dolari S.U.A.

(4) Despăgubirea de asigurare include și cheltuielile suportate de asigurat la investigarea cazului asigurat și la apărarea juridică a intereselor asiguratului (călătorului).

Articolul 9. Răspunderea asiguratului

(1) În cazul în care este accidentat mijlocul de transport al transportatorului care nu dispune de contract de asigurare sau contractul său de asigurare nu se extinde asupra acestui mijloc de transport, prejudiciul cauzat vieții, sănătății sau bunurilor călătorilor se repară de către transportator în conformitate cu legislația.

(2) Despăgubirea de asigurare se plătește din contul mijloacelor transportatorului și în cazul constatării faptelor:

a) de transportare a unui număr de călători care depășește normele stabilite de pașaportul transportului;

b) de transportare a călătorilor fără documente de călătorie sau alte documente care autentifică dreptul acestora la călătorie;

c) de exploatare a mijloacelor de transport defectate.

Articolul 10. Durata protecției prin asigurare

Despăgubirea de asigurare prevăzută la art.8 se acordă pentru prejudiciul cauzat călătorilor din momentul îmbarcării lor în mijlocul de transport la stația de plecare și pînă la momentul coborîrii din mijlocul de transport la stația terminus, inclusiv transbordările pe rută.

Articolul 11. Persoanele care au dreptul la despăgubirea de asigurare

(1) Repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului în transport urmează a se face victimelor, iar în cazul decesului victimelor, precum și al existenței unor victime minori sau persoane în privința cărora este instituită o măsură de ocrotire judiciară – moștenitorilor acestora, la contul minorului sau, după caz, la contul persoanei ocrotite, la notificarea asiguraților.

(2) Despăgubirea de asigurare prevăzută la alin.(1) se plătește în cazurile cînd prejudiciul este cauzat:

a) călătorilor care efectuează călătoria în baza documentului de călătorie;

b) călătorilor care efectuează călătoria fără achitare în baza legitimației sau a altor documente, eliberate în conformitate cu legislația, care le autentifică dreptul la călătorie.

(3) Despăgubirea de asigurare se plătește și în cazurile cînd călătorii menționați la alin.(2) nu locuiesc sau nu au viză de reședință în Republica Moldova.

(4) Persoana care a beneficiat de despăgubiri de asigurare pentru prejudiciul cauzat de vătămarea corporală sau persoana care a beneficiat de despăgubiri de asigurare în legătură cu decesul victimei nu poate solicita asiguraătorului de răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate de autovehicule plata despăgubirii de asigurare pentru prejudiciul compensat în condițiile art.8 alin.(2-1).

Articolul 12. Plata despăgubirii de asigurare

(1) Despăgubirea de asigurare se plătește în cuantumul valorii reale a prejudiciului cauzat călătorului, în limitele sumelor prevăzute la art.8, în temeiul actului asupra accidentului în transport întocmit de organele care efectuează controlul asupra securității circulației, certificatului eliberat de organizația autorizată să confirme decesul sau să determine gradul de vătămare corporală, precum și în temeiul documentelor care confirmă cheltuielile pentru tratament, procurarea de medicamente necesare, protezare și îngrijire în legătură cu cazul asigurat.

(2) Despăgubirea de asigurare se plătește asiguratului în cazul în care acesta dovedește că a reparat prejudiciul cauzat victimei și suma plătită nu urmează să fie recuperată prin acțiune în regres.

Capitolul VI. RĂSPUNDEREA PĂRȚILOR

Articolul 13. Examinarea litigiilor

Litigiile apărute din raporturile de asigurare obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor pentru prejudiciul cauzat călătorilor se soluționează în instanța judecătorească. Participarea asiguratorului la proces este obligatorie.

Articolul 14. Dreptul de regres al asiguratorului

Asiguratorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de cauzarea prejudiciilor în cazul:

- a) cauzării de prejudicii ca urmare a acțiunilor intenționate ale asiguratului;
- b) cauzării de prejudicii ca urmare a comiterii de către asigurat a unor infracțiuni intenționate, aflate în legătură causală directă cu producerea riscului asigurat;
- c) lipsei autorizației pentru dreptul de a activa în domeniul transportului de călători sau lipsei permisului de conducere de categoria respectivă;
- d) cauzării de prejudicii ca urmare a consumului de alcool ori sub influența stupefiantelor.

Articolul 15. Refuzul de a plăti despăgubirea de asigurare

(1) Nu se repară prejudiciul cauzat, direct sau indirect, în urma:

- a) operațiilor militare și consecințelor lor, tulburărilor cu caracter de masă și grevelor, actelor ilegale ale unor organizații politice și ale persoanelor care sînt complici;
- b) circumstanțelor de forță majoră și calamităților naturale (explozie nucleară, seism, fulger, uragan, inundație, alunecări de teren etc.);

c) utilizării mijloacelor de transport în alte scopuri decît cele indicate în licența de activitate și/sau în contractul de asigurare.

(2) Nu se repară prejudiciul cauzat prin pierderea sau distrugerea hîrtilor de valoare, semnelor monetare, documentelor, manuscriselor, pietrelor prețioase și semiprețioase, articolelor din platină, aur, argint, colecțiilor de filatelie, numismatică etc., dacă nu au fost declarate.

Articolul 16. Pretențiile

Pretențiile apărute din raporturile de asigurare obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor pentru prejudiciul cauzat călătorilor pot fi înaintate asiguratorilor respectivi în decursul a 3 ani de la data survenirii efective a evenimentului asigurat.

Articolul 17. Răspunderea pentru încălcarea legii

Pentru încălcarea prezentei legi, subiecții raporturilor de asigurare obligatorie de răspundere civilă a transportatorilor față de călători sînt trași la răspundere conform legislației.

Capitolul V. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18. Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

Articolul 19. Guvernul, în termen de 6 luni, va aduce actele sal...

Guvernul, în termen de 6 luni, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021